

Wõta ja loe!

№ 19. — 2. aastakäik.

Maskipidu asemel igawikku.

№ RIIGIRÄRMATUKOGU

Kui pastor B. pidas koosolekuid ühes Ameerika juurlinnas, tuli ta juure keegi proua C. ning palus ühel järelkoosolekul nutuga, et saaks palutud ta tütre A. eest, sest see oli veel täiesti maailmas, ega tahtnud midagi teada Jumalast. Ema oli teda uuesti ja uuesti palunud tulla endaga koosolekuile, kus pea iga päew mehed ja naised, noored kui wanad olid leidnud päästmist ja rahu Kristuses. Viimaks oli tütar nõustunud ja tuli kaasa. Sel õhtul pidas pastor B. noortele nii wõimsa kõne, et see sügawalt mõjus kuuljatele. Lõpuks teatas ta, et saab peetud palwekoosolek nendega, kes seda soowivad. Umbes neli-wiiskümmend tõusid üles, nende hulgas ka kuus noort neidu, kes istusid samal pingil, kus neiu A. Kui ta nägi teisi tõuswat, upitas temagi end weidi, muigas ja istus jälle.

Ema, kes istus mõned pingid tagapool, nägi tütart tõuswat ja rõõmustas siidamest, lootes, et Jumal lasseb nüüd täituda ta kõige palwama soowi. Kuid milline kurblik pettumus wotas waga ema.

Järgmisel õhtul läks ta tütre tuppa lootuses, et see on juba walmis kiriku minema — kuid walulise ehmumisega nägi ta A. riietuwat maskiballile.

„Mu laps, mis see tähendab?“ küsis ta näidates koledale maski-fostüümile.

„Mõtlen minna onupoja C.-ga maskiballile,“ oli wastus.

„On see wõimalik, et mu filmad mind petsid?“ ütles ema. „Kas ma mitte ei näinud sind eila õhtul seiswat nende hulgas, kes palusid eestpalwet.“

„Seda küll, kuid see ei olnud palwe pärast. Kui nägin oma sõbratarisid tõuswat häbenesin jääda üksi istuma.“

Tagajärjetult palus ema tütart ära jääda ballilt.

„See on mu wiimane ballipidu,“ wastas tütar, „ja olen juba kuu ette nende üle rõõmistanud. Aratus-wõdi palwekoosolekule wõin minna üksipuhas mil ajal pärastpoole. Täna õhtul lähen onupojaga tantsima, homme õhtul sinuga koosolekule.“

„Do, tütar, kui täna õhtul lähed tantsu pidule, olen mina, nii pea, kui oled läinud, põlwili palwes su eest ja ei tõuse enne, kui oled tagasi jõudnud,“ ütles ema. Siis läks ta kurwa siidamega oma tuppa, kuna tütar walmistas end pidule. Waewalt oli ta korras, kui onupoeg peatus oma sõidufiga ukse ees. A. helistas kella ja käskis tüdrukut tuua weel lõhnaõli pudeli ja lillekimbu. „Kuid tee ruttu, sõiduk ootab juba!“

Tüdruk kiirustas tooma soowitud asju ja tuli kohe tagasi. Preili

istus peegli ees selg ukse poole. Beeglist paistis ta nägu, kuid see näis nii kahwatuna.

„Preili A., siin on lõhnaõli pudel ja lillekimp!”

„Ei mingit vastust.

„Preili A.!”

Kui ta nüüd ei tulnud mingit vastust, astus tüdruk lähemale ja raputas õlast.

Ka nüüdi mingit vastust. Tüdruk märkas nüüd omaks ehmatuseks, et preili oli furnud. Südamerabandus oli äkki lõpetanud ta elu.

Kolm päeva hiljem, oli samasse kirikusse, kus õp. B. pidas koosolekuid, toodud puufark, milles puhkas tolle neiu muldne maja. Kirik oli tungil täis rahvast. Koguduse pastor D. pidas tõsise jutluse ja puudutas selle noore lahkunu kurba lõppu. Leinajumalateenistuse lõpul laulis koor: „Kalju ja, kes lõhtusid”.

Peale selle palus õpetaja kõiki, kes tahtsid veel näha lahkunut, tulla puufarki juurde. Üks teise järel sammusid aeglaselt mööda kirikust, et näha neid kahwatuid palgeid, kuni viimaks kumaras ema, wenna ja õe toetusel tuli sinna. Kiristu juure tülles waatas ta kawa armastatud palet, heitus üle kiristu ja hüüdis nuuksudes: „Mu laps, kui hea meeleaga tuleksin sinu järele hauda, kui võiksin loota sind jälle endale saada. Kuid, oo, mul puudub see lootus! Sa oled furnud ja lähed hauda Õnnistegijata. Oo, Jumal ole mulle armuline!”

Uvastaw ema minestas ja kanti meelemärkusetä olekus kirikust välja.

„Isand, õpeta meid meie lõpule mõtlema, et tunda kui kadunud oleme!” Laul 39 : 5.

„Täna, kui ja tema häält kuuled ära tee oma südant kõwaks!” Heebr. 4 : 7.

Remolwer ja Uus Testament.

Keegi usuteaduse üliõpilane jutustas järgmise põrutawa sündmuse, mis näitab, kuidas noor inimene otsustawal hetkel leidis abi Jumala sõnast :

Kui walmistasin esimesele akadeemilisele ekfamile, kutsuti mind ülikooli kliinikusse, kus keegi minu endine sõber lamas raskesti haigena. Tal oli olnud väike hädaohutu wiga kõrwas ja ta oli palunud üht oma sõpra pritsida sinna parandawat sulatist. Tähelepanematuses pritsis see sinna aga sublimate. Selle tagajärg oli kõrwa siseosade wigastus ja koledad walud.

Kui tulin ta woodi juure oli ta väga rõõmus, nähes oma wana koolisõpra. Ta furnutahwatu palgede üle lewis päikese sära, kui ta ulatas mulle oma käe ja tänas mind selle eest, et olin tulnud. Waewaliselt jutustas ta mulle, mis oli sündinud. Siis ütles ta mulle : „Tõmba lahti öökapi sahtel.” Tegin seda ja nägin seal sees rewolwri ja Uue Testamendi. Wabisewa nõrga häälega ta josisstas : „Waata, armas sõber, teine neist kahest pidi wõitma. Hirmsas hädas oli mul walida ainult

kas see — wõi teine. Tänan Jumalat, et see wäike raamat oli wägewam."

Sügawalt liigutatud palusin taga seltsis.

Kui tihti olen mõelnud seda hetke! Selles wäikesel raamatul on arwamata wägi, sest selles on Jumala Waim, mis on kõigest hädast ja meeleheitest wägewam.

Ainult seitse päewa!

Üks uni ja selle tagajärjed.

Charles M. Sheldon.

18

"Kes?" küsis Betty, "Ja?"

"Mis, ja oled veel siin, wäike uudishimu? Wii parem asjad ära." Seda ütles Georg jälle endises lahtuljeta toonis, ja sõna lauujumata wõttis Betty kandiku ning wäljus toast, kuna Georg jätkas kaalutlemist, kas peaks talle isa täna raha andma, et wõiks jälle mängida.

Kõrwaltoas aga seisis proua Hardy põlwedel ja palus pisarilmiel oma wanima poja eest: "Do, Jssand, Jumal, ma ei suuda enam taluda! Näen, kuis ta muutub aina wõõramaks. Do, Jssand, halasta, too ta tagasi ta kurjalt teelt! Ah, kuis olin uhke temale! Milline rõõm mul oli taist! Ja nüüd?! Do, halastaja Jsa, huule mind! Kas pole joomine juba küllalt toonud häda, ja nüüd ka minu majja! Ah, olin ükskõikne, kui hädalbasid teised naised, nüüd tabab häda mind! Mita mind, kõitwõimas! Mu poeg, mu süda igatseb ta järele! Ah, näeksin teda meelsa-mini hauas!"

Nii palus ema meeleheitel, kuna poeg, kelle eest paluti, jätkas külmawereliselts kaalutlust, kuidas saada raha joomiseks ja mängimiseks! Kui palju noori ei käi jama teed alla põrgu poole! Ja veel ütleswad paljud: "Ega ole patt, wahete-wahel mõni mänguke," wõi "Minu poeg ei teeks üal nii." Ah, kui paljud teaksid, mis teewad nende pojad, ja kui mitmed noored ei julge tunnistada wanemale, kus nad käinud, milliseis löbudes nad elawad, milleks kulutawad raha!

Härra Hardy läts oma lubaduse kohaselt härra Roxtoni juurde. Tal polnud kaua olnud kottupuntumist selle perekonnaga, ja ta uhtus ja iskus kartsiid igalugust läbi käimist nendega. Ent kaks päewa olid toonud muutuse. Jeesuses Kristususes oli taist saanud uus inimene; ja tõmmates tella ta palus tarkust ja alandust.

Jakob tuli ise uksele, walmis wäljumiseks ning ehmus, nähes härra Hardyt.

"Kas lähete linna? Siis ma ei astugi sisse, waid tulen Teiega," ütles härra Hardy lahkelt.

Teel küsis härra Hardy lühikeste waikimise järel: "Jakob, on tõsi, et olete end Klaaraga kihlanud?"

"Ei, tähendab, mitte nii kui tawaliselt tehakse, aga me tahaksime seda meeleldi." Härra Hardy pidi naeratama, ja Jakob ütles ruttu: "Me tahaksime seda Teie loaga."

Jälle waikus. Härra Hardy waatas noormehele küljest. Ta oli ilus, nagu Betty awameelselt öelnud, kuus jalga pikk, hea näoga, selge siinifilmadega, ilmelt kindel, walmis wõtma, mis ta endale soowib. Härra Hardy wõrdles teda oma wanima pojaga, kes nii sügawale wajunud, ja tal oli kahju, et ta Jakob Roxtonile julgenud oma maja ja südame waid sellepärast, et Roxton oli waene ja et ta isa walmistel härra Hardy oli ette jõudnud. Ei kulunud palju aega mõelda kõigele sellele. Siis pööras härra Hardy noormehe poole ja küsis ärimelise toonis: "Mietame, Te omate mu nõusoleku, millised on siis Teie wäljawaated tulewikku, kuidas peate üal naist ja perekonda? Mu tütar on hellitatud, harjunud saama kõik, mida tahab. Mida juudate talle pakkuda?"

Küsimus näis külmana ja ametlikuna, toon aga oli pehme ja tõsine.

Jakobi filmad särasid õnnes, ja ta ütles wiisakalt: "Kewadel hakkab ma teenima 1000 dollarit ja peale selle veel töötab mu sulg wabadel tundidel!"

Härra Hardy küsis edasi: "Kas teate, milline jonnakas, äge inimene on Klaara?"

„Tunnen teda juba wäikese tüdrukuna; arwan, härra Hardy, et tunnen teda sama hästi kui Teiegi.“

„Wõib-olla, tunnete teda paremini kui mina; ma ei tunne oma last nii nagu peaffin.“

Härra Hardy toonis wäljendus kurbus. Noormees oli muidugi juba väga imestanud härra Hardy kõne ja kõige muutuse üle tas. Ta nägi nüüd härra Hardy kahwatut nagu ja selle murelise ilmet.

(Järgneb.)

„Jõuludõhtu“ — paljude oodatud jõulualbum tahab ka tänawu tulla termitama. Raastõid aegasti saata toimetajale.

Wiifil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Rutake ja päästke hinge! Hüüab Isjand kõigile; Batu elu maha pange, Taewa poole tõtake!

Rutake ja ärge wiitke Aega, mis nii üürrike, Nõudke esmalt taewariiki, Muud teil' antaki' pealegi.

Rutake ja ärge tehke Südant kõwaks tõe eest, Ärge seega waewa nähke, Mis wiib hukka igawest'.

Rutake, see maksab elu, Nüüd on õnnistuse päew, Tulge, kui teid waewab walu, Lahti on weel armukaew.

Rutake, ja tulge täna, Homme on ehk hilja ju; Wõtke wastu elusõna, Et surm hukatust ei too.

Wiifil: Armas Jeesus, armastaja. P. lija 30.

On sul julgust kauem käia, Laia hukatuse teed? On sul julgust tuulde lüüa Jeesu armu kutsmiseid? On sul julgust ükskord surra Oma suurtes pattudes? On sul julgust wiimisel päewal Seista kohtumõistja ees?

Täna Jeesus sind weel kutsub Oma püha sõnaga, Peab asjata ta hüüdma, Armas hing, mis mõtleb ja? Püha Waim ehk wiimast korda Koputab su hinge peal; On sul julgust kauem keelda südant lahti teha tall'?

Wiifil: Armas Jeesus, armastaja. P. lija 30.

Kui ja teaksid, mis su rahuks Igawesti tarwis läeb, Küll siis patt su südant rõhuks, Mis sull' nüüd weel lõbu teeb; Kui ja teaksid, mis sind ootab Ükskord teises ilmas ees, Kuhu wiimaks surm sind saadab, Wäritseks su süda sees.

Kui ja teaksid kuidas elu Warju kombel kaob siin, Kuidas patt sull' saadab walu Ja kui raske hinge piin, Küll siis peaksid teisma jääma, enese käest küsima: Mis siis minust peab saama, Kui ma suren pöörmata?

Toimetaja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind à 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Jlmub 2 × kuus. Maksab aastas 50 s., 1/2 a. 25 s. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktat-misjonari heaks, tellimisi ja kaastõid saata toimetaja aadressil — P. Sink Päikese 5—7, Tallinn. Tellida võib ka Briti & Wälism. Piibliseltist, Lai t. 12, Tallinna; sealsamas saada ka igasuguseid piibleid ja piibliosi.

S. A. „Külwaja“ trükk, Keilas 1933.